

BOSUITBREIDING STAGNEERT, TERWIJL BOSEIGENAARS KLAARSTAAN OM RUIM 160 VOETBALVELDEN BOS AAN TE PLANTEN

Meer dan 85 hectare. Zoveel grond van private eigenaars ligt in Vlaanderen te wachten op bebossing. De Vlaamse bosgroepen zorgden al voor de vergunning van 44 hectare plantklare gronden bij private eigenaars. Bij nog eens 41 hectare grond is de vergunning in aanvraag. Meer dan voldoende initiatief dus bij de bouseigenaars, maar waarom gaan er dan geen bomen in de grond? Het antwoord ligt bij de Vlaamse overheid, die geen budgetten voorziet om deze private bebossingen correct te ondersteunen. Op dit moment wacht iemand die een bos wil planten, tot iemand anders een bos kapt. Die ontbosser betaalt immers een vergoeding om een compensatiebos aan te leggen. Een absurde situatie, want zo komt er in de praktijk natuurlijk geen extra bos bij. De Vlaamse bosgroepen pleiten voor een nieuwe subsidieregeling, zodat het voor bouseigenaars wél interessant wordt om aan echte bosuitbreiding te doen.

Bouseigenaars of toekomstige bouseigenaars die graag een nieuw bos willen planten op grond die ze bezitten, kunnen dat op 2 manieren doen:

- (1) Ze vragen een subsidie bebossing aan bij het Agentschap voor Natuur en Bos en krijgen na het doorlopen van de voorwaarden een bedrag van 0,35 tot 0,50 euro per m².
- (2) Ze kiezen voor de aanleg van een compensatiebos en ontvangen 3 euro per m² van de ontbosser. Tot vorig jaar was dat bedrag nog een derde kleiner, maar de Vlaamse overheid besliste om dit op te trekken naar een meer marktconforme prijs, om meer grondeigenaars te overtuigen om hun dure grond definitief om te zetten naar bosgrond. Op zich een goed idee, maar wie nu snel de rekening maakt, komt voor een compensatiebos uit op een vergoeding van 30 000 euro per hectare, voor een 'gewoon bos' op 3500 euro.

Door het huidige subsidiesysteem worden eigenaars dus aangemoedigd om te kiezen voor een compensatiebos, omdat dit financieel interessanter is en ze op die manier gecompenseerd worden voor het waardeverlies van hun grond. Maar dat betekent ook dat er eerst iemand moet ontbossen, vooraleer er nieuw bos kan geplant worden. De gekapte bomen worden dan wel gecompenseerd door op een andere plaats nieuwe boompjes te planten, maar er komt netto geen nieuw bos bij. De Vlaamse overheid, die onlangs nog uitpakte met 82 hectare nieuw bos in het voorbije plantseizoen, maakt zelf ook gebruik van het systeem en plantte heel wat 'nieuwe' bossen zoals stadsrandbossen, door 30 000 euro per hectare te innen van ontbossers. Er wordt dus niet of nauwelijks aan bosuitbreiding gedaan en dat is bijzonder jammer in zo'n bosarme regio als Vlaanderen.

Waar schort het?

Het is duidelijk dat Vlaanderen amper middelen voorziet voor bosuitbreiding, nochtans al jarenlang een belofte van de regering. De huidige subsidieregeling voldoet daarom niet om extra bos te realiseren. Gronden in Vlaanderen zijn schaars en worden vanuit vele hoeken geclaimd, wat maakt dat het vinden van gronden voor bosuitbreiding niet eenvoudig is.

De goedkoopste en meest efficiënte manier om bijkomend bos te creëren is eigenlijk heel eenvoudig: motiveer de private eigenaars om bomen te planten op hun gronden. De vele bouseigenaars die lid zijn bij de Vlaamse bosgroepen, zijn alvast bereid om snel en veel te planten: er liggen meer dan 160 voetbalvelden grond te wachten op boompjes die Vlaanderen meer zuurstof kunnen geven. Die

percelen staan gepubliceerd op www.boscompenseren.be en wachten nu op een ontbosser om te kunnen beginnen met planten.

Hoe kunnen we dit oplossen?

Eenvoudig: de overheid zou een Bebossingspremie kunnen toekennen aan eigenaars die hun grond definitief willen omzetten naar bos. Deze eenmalige premie vergoedt de waardevermindering die ontstaat door het aanplanten van bos op hun grond en zou ook moeten liggen rond 3 euro per m² (de vergoeding voor een compensatiebos). De Bebossingspremie kan voorrang geven aan nieuwe bossen die de huidige bos- en natuurstructuur maximaal versterken of op plaatsen waar nood is aan bijkomende speel- en wandelbossen. Enkel op die manier kan er op korte termijn echt werk gemaakt worden van de structurele bosuitbreiding waar Vlaanderen al zolang op zit te wachten. Het komende jaar zou er al meteen 85 hectare bos kunnen bijkomen, als het van de Vlaamse bosgroepen en de boseigenaars afhangt.

Hoeveel hectare bos wacht op een ontbosser?

Bosgroepen in	Grond vergund en plantklaar	Vergunning in aanvraag
Oost-Vlaanderen	19 ha	8,57 ha
Limburg	12,15 ha	22,93 ha
West-Vlaanderen	7,84 ha	0,65 ha
Antwerpen	5,1 ha	8,91 ha
Totaal	44,09 ha	41,06 ha

Boscompensatie: hoe werkt dat precies?

In Vlaanderen mag je in principe niet ontbossen, behalve in industrie- en woongebieden. Wie in deze bestemmingen een vergunning krijgt, moet de ontbossing compenseren met nieuw bos. Dat kan op verschillende manieren:

- 1) Je betaalt een bosbehoudsbijdrage aan het Boscompensatiefonds (minimum 3,50 euro/m², afhankelijk van het soort bos)*
- 2) Je plant zelf een nieuw bos, met een vergunning. Dat kan natuurlijk niet zomaar overal (bvb. niet in woongebied, woonuitbreidingsgebied en industriegebied).*
- 3) Je sluit een overeenkomst met één of meerdere eigenaars van een stuk grond (die al een vergunning hebben voor bebossing). In ruil voor een vergoeding van ongeveer 3 euro per m² planten die een compensatiebos aan.*

Meer info?

Koepel van de Vlaamse Bosgroepen

Francis De Beir – voorzitter, koepelbosgroepen@oost-vlaanderen.be

Hans Scheirlinck, 0495/ 90 26 96, hans.scheirlinck@bosgroep.be

Wie zijn de bosgroepen?

De bosgroepen zijn vzw's die de private boseigenaars ondersteunen bij het beheer van hun bos. Elke boseigenaar kan gratis en vrijblijvend aansluiten bij de bosgroepen. Je krijgt er advies, informatie en hulp bij de bosadministratie. Daarnaast coördineren de bosgroepen ook beheerwerken en organiseren ze opleidingen en excursies. Op die manier streven ze naar duurzaam bosbeheer in Vlaanderen met gezonde bossen, meer en betere natuur, recreatie en houtproductie.

De bosgroepen zijn dé referentie voor privé-bos in Vlaanderen en vertegenwoordigen meer dan 13.000 leden die samen 55.000 hectare eigen bos beheren. Twee derde van deze leden bezit een bos

dat kleiner is dan 1 ha. Dat maakt van de bosgroepen één van de belangrijkste spelers inzake privaat bosbeheer in Vlaanderen.

www.bosgroepen.be